

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715406224/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

De toende Mordere saa snart ei saae,
At man paa Usgaard ikke just var fræsen
Paa Grunde, men sig tage lod ved Næsen
Som ved hvert andet Hof, begyndte paa,
Med Puds at giøre sig saa glade,
At det gif dem som Gaasen, der saa tidt
Til Gilde kom, at hun omsider kom for Skade,
Og fik en Hals for lidt.

En Kiempe, som paa Spas sig meget lidt forstod,
Traf dem, Gud veed i hvilket Puds engang,
Og med en Arm tolv fiorten Allen lang
Greb begge Fyrene saa vældig fast
Ved Benene, at i en Hast
Den hele Eyvekraft dem pludselig forlod —
Hoorpaa Herr Suttung (thi saa hed den Mand)
Dem slængte paa et Skier, midt i den store Strand,
Netop saa stort, at de derpaa
Tre Skridt fra Eibet af hinanden kunde staae.

Det arme Dvergepar kom her
Med denne Boepæl i en heel fortvivlet Klude;
Og, for at slippe bort fra det fatale Skier,
De maae til deres sidste Redning gribe,
Og byde Suttung deres gienne Drif
For Liv og Frihed. Middelet slog an,
Og i en Hast Affordten kom i Stand:
Herr Suttung satte Dvergene paa Land,
Og hjem med sin Migtur fornøiet gif,
Som han nedsatte dybt i Norges stærste Fjeld.
Sin smukke Datter bød han, som en Drage
At passe paa den der med Liv og Siæl,
At ingen fik deraf den mindste Dryp at smage.

Endskiøndt nu Kiæmpen holdte Sagen tøs,
Saa fik imidlertid dog Usgaards Hof